

Til Energi-, Forsynings-, og Klimaudvalget

Grønholt 20.09.2016

Med henvisning til de store udfordringer på afgiftsområdet, som allerede hæmmer den grønne omstilling i varmforsyningssektoren fremsender undertegnede et forslag som kunne forenkle den fremtidige afgiftsstruktur til gavn for en fleksibel og overskuelig grøn omstilling med ensartede rammebetingelser for alle aktører.

Med venlig hilsen

Stig Niemi Sørensen
Civilingeniør
Grønholtvangen 7
3480 Fredensborg
Telefon 22757414
E-mail sn@enopsol.dk

Stig Niemi Sørensen 20.09.2016

Forslag til enkel omlægning af energiafgifter som følge af den grønne omstilling.

Den nugældende afgiftsstruktur er ikke indrettet til omstillingen til grøn varmforsyning og må omlægges.

I dag opkræves afgifter for "sort" energi, herunder olie, kul, naturgas og affald, hvorimod der ikke opkræves afgifter for "grøn" energi herunder sol, biomasse og biogas.

Omstillingen til grøn varmforsyning er noget fodslæbende sat i gang og skal ifølge Folketingets målsætning være overstået senest i 2050.

Da varmforsyningen i fremtiden skal baseres på grøn energi, vil der tilgå Statskassen færre og færre afgiftskroner jo længere vi når frem mod 2050, da grøn energi jo er afgiftsfritaget. De færre midler i Statskassen må altså løbende dækkes ind af skatteyderne og herunder også af de skatteydere, som ikke har opnået fordel af de grønne og afgiftsfrie energikilder.

Læg dertil, at varme i fremtiden vil kunne produceres ved et lavere forbrug af primærenergi fx med varmepumper, hvilket yderligere reducerer afgiftsprovenuet.

I sin yderste konsekvens kommer der i 2050 intet provenu i Statskassen fra varmemeforbrugerne, da al varme på det tidspunkt produceres af "grøn" energi. Dette bliver dog næppe tilfældet.

Altså må der ske en omlægning af energiafgifterne, da det er utænkeligt, at Staten ikke ønsker et provenu fra varmemeforbrugerne i Danmark.

Fastholdes den nugældende filosofi mht. opkrævning af afgifter for brændsler ved tilgangen til de varmeproducerende enheder, må der på et eller andet tidspunkt ske det barokke, at der må opkræves afgifter af "grøn" energi. Dette bliver dog næppe tilfældet, idet det vil være et rigtig dårligt politisk signal, og det vil bremse den grønne omstilling og skabe stor forvirring om rammebetingelserne for varmesektoren.

Det bliver derfor nødvendigt at bryde med den hidtidige filosofi for opkrævning af afgifter af brændsler til varmforsyning, således at ovennævnte dilemmaer undgås.

En simpel løsning er at opkræve varmeafgift og moms til staten i produktions- eller forbrugsleddet, således at alle varmeproducenter eller -forbrugere betaler den samme enhedsafgift for den varme, der forbruges uanset hvordan varmen produceres. Fjernvarmeselskaberne og andre kollektive varmforsyningsselskaber har allerede det administrative system til at opkræve en varmeafgift efter aktuelt forbrug, og det ville

derfor ikke betyde væsentlige ændringer i opgørelsen for afregningen til den enkelte forbruger.

Opkræves afgiften i produktions- eller forbrugsledet opnås flere fordele, herunder:

- alle varmemeforbrugere betaler samme afgift for forbrugt varme
- alle nugældende energiafgifter på brændselssiden bortset fra EU-bestemte afgifter kan bortfalde
- grøn energi kan undgå at blive afgiftsbelagt
- afgiftssatsen for varmemeforbrug kan løbende justeres over Finansloven, således at afgiftsprovenuet sikres.
- den grønne omstilling bremses ikke
- løbende justering af lovgivning og afgiftsstruktur undgås
- rammebetingelserne for varmesektoren bliver overskuelige
- frit valg indenfor de grønne teknologier bliver mulig
- industriens kølevarme kan genbruges i fuldt omfang
- forenkling af skatter og afgifter
- administrative lettelser hos skattemyndighederne og varmeproducenterne

Afgiftsbelastningen bliver samtidig ensartet og retfærdig for alle varmemeforbrugere og ikke skævvredet af et voksende indirekte statstilskud til varmesektoren ved anvendelse af afgiftsfrie varmekilder. De besværlige og vanskeligt forståelige afgiftsregler for udnyttelsen af kølevarmen fra fx industrien til fjernvarmeproduktion kunne samtidigt bortfalde, da provenuet til Statskassen er sikret ad anden vej.

Det bliver samtidigt meget enkelt for Finansministeriet at styre det samlede afgiftsprovenu til Statskassen, idet afgiftssatsen løbende kunne reguleres i takt med det ønskede provenu.

Med en simpel afgiftsstruktur flyttet til produktions- eller forbrugsleddet og dermed let forståelige rammebetingelser for varmeproducenterne, bliver det meget enklere for sektoren at træffe robuste og fremtidssikre beslutninger for den grønne omstilling, idet det selvskabsøkonomisk bliver enkelt at sammenligne de forskellige tekniske løsningsmetoder uden at skulle være hæmmet af usikkerheden om kommende ændringer i energiafgifterne.

Tilbage bliver de ca. 180.000 boliger i Danmark som ikke vil blive kollektivt varmemeforsynet i fremtiden. Her kan ligge en udfordring i at få disse boliger ind under en fælles varmeafgift, men der burde kunne findes en brugbar, enkel løsning.